

عنوان مقاله:

مدیریت رسوب در رودخانه خشک شیراز با روش تثبیت بیولوژیکی بستر و کناره رودخانه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی بحران آب (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمد رضا نیک منش - عضو هیات علمی گروه عمران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

خلاصه مقاله:

فرسایش کناره و بستر رودخانه همه ساله خسارات زیادی را به اراضی مجاور و جوامع ساکن اطراف آن تحمیل کرده و تغییر مورفولوژی رودخانه ها را به همراه دارد. پوشش گیاهی از عوامل موثر و مفید در کاهش فرسایش خاک شناخته شده است لیکن استفاده از پوشش گیاهی در جلوگیری از فرسایش بستر یا کناره رودخانه مستلزم شناخت گیاهان سازگار با اقلیم و نیز شرایط فرسایشی می باشد. استفاده مناسب از پوشش گیاهی می تواند روش مناسبی برای اصلاح مسیر و بهسازی رودخانه در جهت کاهش خسارات سیلاب نیز باشد. ریشه دوانی خوب، انعطاف پذیری گیاه در مقابل سیلاب، رشد مجدد و سریع گیاه بعد از وقوع سیلاب، مقاومت مناسب در مقابل شوری آب و خاک و غیره از جمله ویژگیهای مناسب گیاهان مذکور می باشد. نفوذ ریشه گیاهان درون خاک بر روی شیب های خاکی همانند آرماتور در بتن باعث مسلح سازی خاک گردیده و باعث افزایش مقاومت برشی خاک و افزایش پایداری شیب های خاکی می شود. امروزه به اثبات رسیده است که روشهای بیومهندسی و یا استفاده از درختان و پوشش گیاهی می تواند در مناطقی از رودخانه جایگزین روشهای پرهزینه سازه ای گردند. در واقع حفاظت از کناره ها و بستر رودخانه، تثبیت پلان رودخانه و جلوگیری از تغییر مسیر و به وجود آمدن میان بر، کاهش ورود رسوبات به رودخانه در اثر فرسایش کرانه ها و ممانعت از جزیره زایی و شریانی شدن رودخانه، جلوگیری از ورود خاکهای آلوده اراضی اطراف به محیط آبی رودخانه، ایجاد محیطی مناسب جهت رشد و تولید مثل آبزیان، جلوگیری از فرسایش کناره ها به منظور حفظ اراضی با ارزش اقتصادی زیاد در حاشیه رودخانه و غیره با "روشهایی به مراتب سازگار تر با محیط و کم هزینه تر نسبت به روشهای سازه ای" از اهداف روشهای تثبیت بیولوژیکی می باشد. در این مقاله ضمن شناسایی نقاطی از رودخانه خشک شیراز که امکان تثبیت بیولوژیکی بستر و کرانه ها در آن وجود دارد و همچنین تعیین و شناسایی گیاهان و گونه های موفق که قادر به کنترل فرسایش کف و کناره ها ی رودخانه خشک می باشند، ارزیابی پتانسیل بیولوژیکی دیواره های رودخانه انجام شده و تاثیر پوشش گیاهی و روش بیولوژیکی انتخابی بر هیدرولیک جریان رودخانه خشک شیراز با هدف اصلاح مسیر رودخانه در جهت کاهش خسارات سیلاب بررسی می شود.

کلمات کلیدی:

رودخانه خشک شیراز، تثبیت بیولوژیکی، فرسایش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/64241>

